

Suuliselt vastatav küsimus O-000107/2013

komisjonile

Kodukorra artikkel 115

Morten Messerschmidt, Rolandas Paksas, Mara Bizzotto, Claudio Morganti

fraktsiooni EFD nimel

Teema: Sotsiaalturism

Liikumisvabadus on ELi üks aluspõhimõtteid ja seda peetakse laialdaselt väga väärtuslikuks liikmesriikide kodanikele. Rohkem kui 13,5 miljoni ELi kodaniku alaline elukoht on mõnes teises liikmesriigis. Märkimisväärne osa nendest kodanikest kolivad rikkamatesse liikmesriikidesse paremate sotsiaalteenuste, sealhulgas hariduse, eluaseme- ja tervishoiuteenuste ärakasutamise eesmärgil.

Eurostati statistika kohaselt on kõrgemate töötushüvitustega liikmesriigis sisserännanute töötuse määr umbes kaks korda suurem liikmesriigi enda kodanike töötuse määrast. Välja makstavate sotsiaaltoetuste suurusjärgud erinevad ELi piires rohkem kui 12 korda, põhjustades kehtivate vaba liikumise põhimõtete võimaliku kuritarvitamise. Sotsiaalhoolekande süsteemid liikmesriikides erinevad märkimisväärselt, lubades teistest liikmesriikidest sisserännanutel saada sotsiaalabi vastuvõtjariigist peetuse teel.

Selline olukord on toonud kaasa suure sisserändajate hulgaga liikmesriikide arvu kasvu. Samuti on see endaga kaasa toonud kindlustunde kadumise tööjõu vaba liikumise hüvede osas, põhjustades üleskutseid taastada riiklik suveräänsus.

1. Kas komisjon on nõus, et ELis eksisteerib sotsiaalturism kui nähtus? Kui ei, siis kuidas komisjon oma seisukohta põhjendab?
2. Kas komisjonil on kavas ümber hinnata oma praegune seisukoht ja kehtestada poliitika, kus vaba liikumise hüvede edendamise ja ELi vastuvõtjariikide poolt kantavate ettenägematute finantskohustuste vahel on tasakaal?
3. Kas komisjon kavatseb välja töötada ühtse ja koostööl põhineva lähenemise kogu ELis, tagamaks et vaba liikumise kuritarvitamine jääks võimalikult väikseks ja et seda ei kasutaks ära kriminaalsete kavatsustega sisserännanud?

Esitatud: 8.10.2013

Edastatud: 10.10.2013

Vastuse tähtaeg: 17.10.2013